

[Poul Schlüter.]

løse den sag nu fremfor siden. Lad os låse fast, at 16. alm. vurdering ikke kan føre til stigende beskatning, hverken for ejere eller for lejere.

Som det fjerde punkt peger vi over for regeringen på det konservative folkepartis forslag om at yde en midlertidig støtte til oprettelse af lærlingekontrakter og andre godkendte stillinger, der indebærer egentlig uddannelse. Det gør vi, fordi vi føler, at det er væsentligt, at man gør en ekstra indsats for at sikre, at så mange unge som muligt nu ikke bare får en beskæftigelse efter varmestueprincippet, men ledes ind i noget, der giver en egentlig uddannelse, som kan bruges resten af livet. Vi mener, at det inden for arbejdsløshedsområdet er et særlig tyngende problem, som vi i nogle år må gøre en indsats for at klare.

Det femte er, at vi prøver en særlig indsats for at udnytte de ressourcer, som ligger i et titusindtal af småvirksomheder, som man næsten aldrig gør noget for, som man næsten aldrig giver chancer for at udvide omsætningen og antallet af beskæftigede. Vi mener, at folketinget må forsøge at udnytte de ressourcer i arbejdsløshedssituationen, som ligger i en tilskyndelse til småvirksomhederne og de mindre virksomheder til at gå i gang med en ekspansion.

Og så kommer jeg til det sidste, vi har nævnt over for regeringen i dag og også vil gentage her i salen: indkomstrammen. Vi har forstået, at det skal være et led i indkomspolitikken, at den tredje dyrtidsportion og de flere, der måtte komme hvert år, skal indbetales til ATP-fonden. Det kan blive mange penge. Det bliver vel under alle omstændigheder 2,4 mia. kr., men kan vokse til et højere beløb. Det bryder vi os ikke om. Vi tror for det første, at det administrativt bliver en forfærdelig snørklet historie, men dernæst tør vi ikke se væk fra, at denne ordning senere kan gro frem til en slags tvungen ØD på en ny måde. Derfor vil vi foreslå, at man opgiver dette led i indkomspolitikken og — hvis der nu bliver tale om flere dyrtidsportioner — i stedet for at sende pengene til ATP-fonden overvejer at lave en forhøjelse af bundgrænsen eller en forhøjelse af lønmodtagerfradraget for de samme penge. Gør man det, er det mere tiltalende set fra lønmodtagernes side, men også fra virk-

somhedernes, for vi slipper for det uhyggelige overgangsproblem, når de 2 år er forbi og ATP-ordningen hører op og virksomhederne pludselig skal overtage 2 dyrtidsportioner, samtidig med at vi skal forhandle det næste sæt overenskomster.

Laver man denne ordning, som giver lønmodtagerne kompensation for dyrtiden i form af yderligere skattelettelse, så tror vi også, det må være muligt for regering og folketing at gå til arbejdsmarkedets parter og for første gang pålægge dem et egentligt ansvar for at være med i bekæmpelse af lønglidning i overenskomstperioden. Det synes vi skal forsøges. 6 pct.-rammen tror vi ikke holder, uden at forbund og Arbejdsgiverforening dirigeres ind i et medansvar for bekæmpelse af lønglidning, som kan ødelægge det hele.

En eventuel enighed med regeringen på disse punkter vil selvfølgelig ikke betyde, at vi binder os til regeringen. Som jeg sagde før, er vi ikke, og vi bliver ikke regeringens støtteparti, men vi føler en pligt til at undersøge, om dette folketing kan opnå en bedre løsning end den, regeringen har foreslået. Regeringens politik er ikke vores politik. Vi er i opposition til septemberforliget og til regeringen.

Statsministeren sluttede sin tale i dag med en varm opfordring til hvert enkelt medlem af folketinget. Statsministeren sagde, at i landets nødsituation har vi hver især pligt til ansvarsbevidsthed og samarbejde. Det er rigtigt. Men den appel omfatter også statsministeren. Der er ingen mening i appellen, hvis regeringen i denne time ikke er villig til at flytte sig fra sit eget udgangspunkt. Imødekommer man os i dag, hjælper det ikke nok, men det hjælper. Vi mener, man får en bedre løsning.

Der er nok ikke lang tid til forhandlinger, og jeg tror, alle vil forstå, at forhandlingssituationen er vanskelig for det konservative folkeparti. Vi møder friske og udhvilede og er ikke udmarvede af nogle ugers endeløse forhandlinger. Vi har rene papirer med, men det skal jo gå stærkt nu. Vi er klar til at forhandle, men der er intet at forhandle om, hvis regeringen ikke vil erkende, at vort udgangspunkt er realistisk og nødvendigt. Det skinner i øjnene, at venstre, som var med til at uddele pengene i vinter og i foråret og til at vedtage finanslovens alt for